

Arrest

nr. 104 684 van 10 juni 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 15 februari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 november 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. APPELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 10 november 2011, als houder van een Italiaanse verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, een aanvraag in tot afgifte van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding besliste op 5 maart 2012 de door verzoeker gevraagde verblijfsmachtiging toe te staan en gaf opdracht om verzoeker in het bezit te stellen van een A-kaart die geldig was voor de duur van verzoekers arbeidskaart + dertig dagen.

1.3. Op 17 oktober 2012 besliste de gemachtigde van de Vlaamse minister bevoegd voor de werkgelegenheid om de aanvraag van de werkgever van verzoeker tot afgifte van een arbeidsvergunning te weigeren.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding besliste op 22 november 2012 tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 22 januari 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie [M. E.], attaché wordt aan de genaamde [S. S.] [...] die de India nationaliteit heeft, het bevel gegeven om binnen de zeven (7) dagen het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië(3), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

X 2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene is niet langer in het bezit van een geldige verblijfsvergunning. Zijn A-kaart is verstreken sinds 30.10.2012. Er werd geen verlenging van de tijdelijke verblijfsvergunning aangevraagd tijdens de door art. 33 van het K.B. van 08.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziene termijn."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij verschaft de volgende toelichting:

"Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de als motieven opgegeven feiten werkelijk bestaan en op zich rechtens relevant zijn, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de beslissing welke op grond ervan genomen is. (R.v.St. nr. 47.148, 3 mei 1994, Arr. R.v.St., 1994)

Er is schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer een beslissing genomen wordt op grond van de motieven die weliswaar rechtens relevant, aanvaardbaar en feitelijk juist zijn, maar waartegenover hetgeen beslist is in een kennelijke wanverhouding staat (R.v.St., nr. 46.329, 1 maart 1994, T. Gem., 1995, 143, Arr. R.v.St., 1994)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. (Rvs 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954)

Verwerende partij had alsdan rekening dienen te houden met het feit dat verzoeker beroep heeft ingediend tegen de weigeringsbeslissing inzake het afleveren van een arbeidskaart.

Over dergelijk beroep wordt normalerwijze binnen de drie maand uitspraak gedaan.

Verwerende partij heeft dan ook geen rekening gehouden met alle elementen van het dossier.

Verwerende partij had dan ook geen bevel om het grondgebied te verlaten kunnen betekenen.

Geen enkele redelijke en zorgvuldige overheid had dan ook dergelijk bevel betekend.”

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker, nadat was vastgesteld dat hij in het bezit was van een arbeidskaart, werd gemachtigd tot een verblijf in het raam van zijn tewerkstelling en in het bezit werd gesteld van een A-kaart waarvan de geldigheidsduur verstreek op 30 oktober 2012. Het staat daarnaast niet ter discussie dat de werkgever van verzoeker op 17 oktober 2012 een nieuwe arbeidsvergunning werd geweigerd en dat verzoeker na het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn A-kaart niet meer over een verblijfstitel in België beschikte. Verweerder kon derhalve vaststellen dat verzoeker langer dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn in het Rijk verbleef en op basis van die vaststelling overgaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Het gegeven dat beroep werd aangetekend tegen de beslissing tot weigering van een arbeidsvergunning impliceert niet dat verzoeker, in afwachting van een uitspraak inzake de beroepsprocedure, nog rechtsgeldig in het Rijk kon verblijven en leidt niet tot de conclusie dat de in casu bestreden beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid, dat zij niet gebaseerd is op een correcte feitenvinding of dat zij kennelijk onredelijk is.

Er moet daarenboven worden benadrukt dat verweerder, ingevolge artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, verplicht is om een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven wanneer hij vaststelt dat een vreemdeling langer in het Rijk verblijft dan de in artikel 6 van deze wet bepaalde termijn en dat de beginselen van behoorlijk bestuur verweerder niet toelaten af te wijken van een door de wetgever voorziene norm (cf. Cass.12 december 2005, AR C040157F).

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht of van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK